

4. Prin cel de al patrulea motiv, reclamantele susțin că decizia atacată încalcă articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE, în măsura în care aceasta se întemeiază pe premisa potrivit căreia contactele dintre concurenți care au loc în afara SEE constituie în sine încălcări ale articolului 101 TFUE și ale articolului 53 din Acordul privind SEE, cu alte cuvinte indiferent dacă acestea reprezintă o parte constitutivă a încălcării unice și continue constând în contactele dintre concurenți care au avut loc la nivelul sediului principal. Acordurile sau practicile concertate care au ca obiect transporturi de mărfuri sosite în SEE nu restrâng concurența în cadrul SEE, nici nu afectează schimburile comerciale dintre statele membre. În plus, intervenția guvernamentală într-un anumit număr de jurisdicții relevante se opune aplicării articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE.

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 3975/87 al Consiliului din 14 decembrie 1987 de stabilire a procedurii de aplicare a normelor de concurență întreprinderilor din sectorul transportului aerian, JO L 374, p. 1.

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — British Airways/Comisia

(Cauza T-48/11)

(2011/C 80/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: British Airways plc (Harmondsworth, Regatul Unit) (reprezitanți: K. Lasok, QC, R. O'Donoghue, barristers, și B. Louveau, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei în măsura în care afirmă că reclamanta a participat la o încălcare privind comisionul pe suprataxe și/sau obligarea Comisiei la reexaminarea deciziei sale în această privință;
- anularea deciziei în măsura în care stabilește că data de la care a început săvârșirea încălcării este 22 ianuarie 2001 și înlocuirea acestei date cu cea de 1 octombrie 2001 și/sau obligarea Comisiei la reexaminarea deciziei sale în această privință;
- anularea deciziei în măsura în care stabilește că aspectele referitoare la Hong Kong, Japonia, India, Thailanda, Singapore, Coreea și Brazilia au încălcat articolul 101 TFUE, articolul 53 SEE și articolul 8 din Acordul cu Elveția și/sau obligarea Comisiei la reexaminarea deciziei sale în această privință;

- anularea sau reducerea semnificativă a amenzii aplicate reclamantei prin decizie în temeiul tuturor elementelor menționate anterior și/sau în temeiul competenței de fond a Tribunalului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, precum și a altor cheltuieli efectuate de reclamantă în legătură cu această cauză.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39.258 –Transport aerian) referitoare la coordonarea diferitelor elemente ale prețului care trebuie perceput pentru servicii de transport aerian pe: (i) rute între aeroporturi din SEE; (ii) rute între aeroporturi din UE și aeroporturi din afara SEE; (iii) rute între aeroporturi din țările SEE care nu sunt state membre ale UE și din țări terțe și rute între aeroporturi din cadrul UE și din Elveția. Coordonarea prevăzută de decizie se referă la suprataxe pe carburant, la suprataxe pentru siguranță și la plata unui comision pe suprataxe în favoarea agentului de expediție.

În susținerea cererii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că decizia cuprinde erori vădite de apreciere și o motivare insuficientă întrucât Comisia nu a adus dovezi suficiente de clare referitoare la faptul că reclamanta ar fi participat la coordonarea plății comisionanelor pe suprataxe și, în același timp, nu a luat în considerare probe importante pe care le-a avut la dispoziție și care demonstrau contrariul.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că a fost săvârșită o eroare vădită de apreciere și că pârâta a încălcat obligația de a dovedi corespunzător cerințelor legale data de la care a început săvârșirea încălcării de către reclamantă. În această privință, reclamanta arată că:
 - probele prezentate nu îndeplinesc criteriile referitoare la claritate și la consecvență în legătură cu durata încălcării;
 - afirmația Comisiei privind data de început este contrară principiului *in dubio pro reo*.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că decizia cuprinde erori de drept și de fapt și erori vădite de apreciere întrucât Comisia nu avea competența de a aplica articolul 101 TFUE și/sau articolul 53 SEE în ceea ce privește situația privind legislația de reglementare în domeniul aviației și regimurile administrative din Hong Kong, Japonia, India, Thailanda, Singapore, Coreea și Brazilia și/sau nu și-a exercitat competența în conformitate cu principiul curtoaziei internaționale și/sau nu a luat în considerare sau cel puțin nu a luat în considerare în mod adecvat la exercitarea competenței sale principiul curtoaziei internaționale.

4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că decizia încalcă principiul proporționalității, principiul individualizării pedepselor și a sancțiunilor și principiul egalității de tratament, întrucât amenda aplicată reclamantei nu este proporțională cu gravitatea încălcării. În această privință, reclamanta arată că:

— în situația unei încălcări prin obiectul înțelegerii, Comisia este obligată să ia în considerare „natura” și „potențialitatea” acesteia în raport cu piața relevantă și contextul economic care determină nivelul gravității sale;

— dacă s-ar fi efectuat o analiză corespunzătoare, ar fi fost motive puternice să se considere că, în prezentul caz, încălcarea săvârșită de reclamantă este mai puțin gravă decât a stabilit Comisia prin aplicarea circumstanțelor agravante.

5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamanta susține că au fost încălcate obligația de motivare și principiul proporționalității prin faptul că s-a majorat cuantumul de bază al amenzii cu un quantum suplimentar de 16 % în scop disuasiv.

6. Prin intermediul celui de al șaselea motiv, reclamanta susține că decizia cuprinde erori de drept și de fapt și erori vădite de apreciere și încalcă principiul protecției încrederii legitime și/sau principiul egalității de tratament și Comunicarea privind cooperarea, în măsura în care Comisia a aplicat reclamantei cel mai mic nivel de reducere a amenzii pentru atitudine cooperantă, în pofida faptului că este prima întreprindere care a solicitat reducerea amenzii conform Comunicării privind cooperarea.

7. Prin intermediul celui de al șaptelea motiv, reclamanta susține că decizia cuprinde o eroare vădită de apreciere și încalcă principiile egalității de tratament și proporționalității prin faptul că nu i s-a acordat reclamantei o reducere a amenzii prin aplicarea circumstanțelor atenuante, în măsura în care Comisia nu a luat în considerare și faptul că reclamanta a avut o participare redusă la încălcare și nu a participat la toate elementele încălcării.

Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2011 — Spania/Comisia

(Cauza T-54/11)

(2011/C 80/58)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: M. Muñoz Pérez)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei C(2010) 7700 a Comisiei din 16 noiembrie 2010 de reducere a ajutorului financiar din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDER), acordat în favoarea Programului operațional integrat „Andalucía”, din cadrul obiectivului 1 (2000-2006), nr. CCI 2000.ES.16.1.PO.003), în măsura în care aceasta impune o corecție financiară de 100 % din cheltuielile suportate de FEDER în privința contractelor nr. 2075/2003 și nr. 2120/2005;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 39 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 de stabilire a dispozițiilor generale privind fondurile structurale (JO L 161, p. 1), întrucât Comisia nu a respectat termenul de trei luni pentru adoptarea deciziei atacate, care a început să curgă de la ținerea ședinței sau, eventual, de la comunicarea informației suplimentare de către autoritățile spaniole.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe greșita aplicare a normelor legale, ceea ce constituie o încălcare a articolului 39 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul 1260/1999, întrucât Comisia aplică o corecție financiară în privința contractelor nr. 2075/2003 și nr. 2120/2005, pentru motivul că ar exista presupuse nereguli în procedura urmată pentru atribuirea acestor contracte, deși aplicarea procedurii negociate fără publicitate era pe deplin conformă cu prevederile articolului 6 alineatul (3) literele (b) și (c) din Directiva 93/36/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de bunuri (JO L 199, p. 1).

Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2011 — Castelnou Energía/Comisia

(Cauza T-57/11)

(2011/C 80/59)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Castelnou Energía, SL (Madrid, Spania) (reprezentant: E. Garayar, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Declararea admisibilității acțiunii în anulare;

— anularea deciziei atacate în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);